

тръгнѣ по езерата да испадне на тѣзи областъ отъ къмъ Монтреалъ, до дѣто Вашингтонъ испрати изъ своя лагерь, изъ Кембриджъ, полковника Арнолда, който, като тръгнѣ по Худзонъ и Сорелъ, щѣше да си пробие пътъ тукъ презъ Квебекъ. Благодаренъе на тѣзи двама юначни хора, смѣлото напествие наближаваше да са свърши въ сполука. Монгомери съ малката си войска влѣзе въ Монтреалъ и отъ тукъ на бърже замина въ Квебекъ. Той загради този градъ и щѣше да го привземе съ пристѣпъ, когато изведнѣжъ паднѣ подъ картеча на Англичанитѣ. Полковникътъ Арнолдъ, по диръ невъобразими мъжки и безбройни опасности, като преминаваше дивашката страна въ срѣдъ жестоката зима пристигнѣ на помощъ на юнашкото предприятие на Монгомери, безъ всекакви срѣдства за свършването му. Да бѣде нѣкой за минута въспрѣнъ въ предприятието си, зависяще отъ бързината на сполуката и отъ впечатлѣнъето на умоветѣ, ще каже да загуби туй предприятие. Квебекъ, превземанъето на който са не сполучи поради ненадѣйната смъртъ на Монгомери, зе да са брани. Канада, неотнета отведнѣжъ отъ англичанитѣ, не можаше да са превземе съ правилна война. На англичанитѣ са показваше тукъ възможностъ да станѣтъ тукъ по силни отъ американцитѣ и да ги накаратъ да очистятъ за винѣги страната.

Не само планѣтъ да са нападнѣтъ британскитѣ владѣния не сполучи но и планѣтъ да са защитаватъ сами тѣ не отиваше съ сполука. На англичанитѣ предлѣжеше да умиратъ три-